

Καθής: Δημοκρατία της Βουλγαρίας (εκπρόσωποι: T. Ivanov, D. Drambozova και E. Petranova)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna και M. Szrunar)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους — Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 3, και 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας (ΕΕ L 75, σ. 29) — Σύστημα τιμολόγησης της πρόσβασης στις σιδηροδρομικές υποδομές — Έννοια της φράσης «κόστος που προκύπτει άμεσα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης των σιδηροδρομικών υπηρεσιών» — Τέλη που υπερβαίνουν το κόστος που προκύπτει άμεσα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης των σιδηροδρομικών υπηρεσιών — Προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, επιτρέποντας να περιλαμβάνονται στον υπολογισμό των τελών που εισπράττονται για τη δέσμη ελάχιστων παροχών και την τροχαία πρόσβαση στις σιδηροδρομικές υποδομές δαπάνες, όπως οι αμοιβές του προσωπικού και οι ασφαλιστικές εισφορές, οι οποίες δεν μπορούν να θεωρηθούν άμεσα συναρτώμενες με την παροχή σιδηροδρομικών υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής καθώς και με την πιστοποίηση ασφαλείας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Δημοκρατία της Βουλγαρίας και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 174 της 16.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Φεβρουαρίου 2014 [αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Airport Shuttle Express scarl (C-162/12), Giovanni Panarisi (C-162/12), Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl (C-163/12), Gianpaolo Vivani (C-163/12) κατά Comune di Grottaferrata

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-162/12 και C-163/12) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ, 101 ΣΛΕΕ και 102 ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/92 — Κανονισμός (ΕΚ) 12/98 — Δραστηριότητα εκμίσθωσης οχημάτων με οδηγό — Εθνικές και περιφερειακές ρυθμίσεις — Άδεια χορηγούμενη από τους δήμους — Προϋποθέσεις — Καταστάσεις αμιγώς εσωτερικής φύσης — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Παραδεκτό των προδικαστικών ερωτημάτων]

(2014/C 93/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Airport Shuttle Express scarl (C-162/12), Giovanni Panarisi (C-162/12), Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl (C-163/12), Gianpaolo Vivani (C-163/12)

κατά

Comune di Grottaferrata

Παρεμβαίνουσα: Federnoleggio

Αντικείμενο

Αιτήσεις προδικαστικής απόφασης — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Ερμηνεία των άρθρων 26, 49, 90 ΣΛΕΕ, του άρθρου 3 ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και των άρθρων 3, 4, 5 και 6 ΣΛΕΕ, των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, για τον καθορισμό των όρων υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί στις εθνικές οδικές μεταφορές επιβατών σε ένα κράτος μέλος μεταφορείς μη εγκατεστημένοι σε αυτό (ΕΕ L 251, σ. 1), και του κανονισμού (ΕΚ) 12/98 του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1997, για τον καθορισμό των όρων υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί στις εθνικές οδικές μεταφορές επιβατών σε ένα κράτος μέλος μεταφορείς μη εγκατεστημένοι σε αυτό (ΕΕ 1998, L 4, σ. 10) — Υπηρεσία εκμίσθωσης οχημάτων με οδηγό — Εθνική ρύθμιση που επιβάλλει ως προϋπόθεση της παροχής της υπηρεσίας αυτής τη χορήγηση άδειας από τους δήμους και επιβάλλει στους κατόχους των αδειών αυτών την υποχρέωση να έχουν τον συνήθη χώρο στάθμευσης των οχημάτων τους εντός των ορίων του δήμου που έχει χορηγήσει την άδεια και να αρχίζουν και να τελειώνουν την παροχή της υπηρεσίας τους εντός των ορίων του εν λόγω δήμου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι αρμόδιο, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-162/12 και C-163/12, να απαντήσει στις αιτήσεις προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε με αποφάσεις της 19ης Οκτωβρίου 2011 και της 1ης Δεκεμβρίου 2011 το Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Ιταλία), κατά το μέτρο κατά το οποίο οι αιτήσεις αυτές αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 49 ΣΛΕΕ. Οι εν λόγω αιτήσεις πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες κατά το μέτρο κατά το οποίο αφορούν την ερμηνεία άλλων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης.

(¹) EE C 165 της 9.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2014 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — DMC Beteiligungsgesellschaft mbH κατά Finanzamt Hamburg-Mitte

(Υπόθεση C-164/12) (¹)

(Φορολογία — Φόρος εταιριών — Μεταβίβαση των μεριδίων προσωπικής εταιρίας σε κεφαλαιουχική εταιρία — Λογιστική αξία — Εκτιμώμενη αξία — Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας — Άμεση φορολόγηση της λανθάνουσας υπεραξίας — Διαφορετική μεταχείριση — Περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων — Διαφύλαξη της υφιστάμενης κατανομής της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των κρατών μελών — Αναλογικότητα)

(2014/C 93/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

DMC Beteiligungsgesellschaft mbH

κατά

Finanzamt Hamburg-Mitte

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Finanzgericht Hamburg — Ερμηνεία του άρθρου 43 ΕΚ (νυν άρθρου 49 ΣΛΕΕ) — Εταιρίες, εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος, εισφέρουσες εις είδος μερίδια επιχειρήσεως σε εθνική κεφαλαιουχική εταιρία έναντι εταιρικών μεριδίων της εν λόγω εταιρίας — Νομοθεσία προβλέπουσα ότι, σε αυτή την περίπτωση, το εισφερόμενο κεφάλαιο πρέπει να εγγραφεί στον ισολογισμό της κεφαλαιουχικής εταιρίας ανάλογα με την πραγματική και όχι τη λογιστική του αξία, και προκαταλαμβάνουσα έτσι τη φορολογική επιβάρυνση της μη αποκομιδής υπεραξίας — Δυνατότητα πληρωμής των οικείων φορέων σε πέντε ετήσιες δόσεις, υπό την επιφύλαξη της συστάσεως εγγυήσεως πληρωμής

Διατακτικό

1) Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι ο σκοπός της διαφυλάξεως της κατανομής της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των κρατών μελών μπορεί να δικαιολογεί ρύθμιση κράτους μέλους, η οποία επιβάλλει τον καθορισμό της αξίας των περιουσιακών στοιχείων ετερόρρυθμης εταιρίας που εισφέρονται στο κεφάλαιο κεφαλαιουχικής εταιρίας με έδρα στο εν λόγω κράτος μέλος στην εκτιμώμενη αξία τους, καθιστώντας φορολογητέες, πριν από την αποκόμισή τους, τις λανθάνουσες υπεραξίες των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων, οι οποίες δημιουργήθηκαν επί του εδάφους αυτού, αν το εν λόγω κράτος μέλος αδυνατεί πράγματι να ασκήσει τη φορολογική αρμοδιότητά του επί των υπεραξιών αυτών κατά την αποκόμισή τους, πράγμα το οποίο απόκειται στο εθνικό δικαστήριο να διαπιστώσει.

2) Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει την άμεση φορολόγηση των λανθάνουσων υπεραξιών που έχουν δημιουργηθεί επί του εδάφους του δεν υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού της διαφυλάξεως της κατανομής της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των κρατών μελών, εφόσον, οσάκις ο φορολογούμενος επιλέγει την αναβολή της πληρωμής, επιβάλλεται η υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως σε συνάρτηση με τον πραγματικό κίνδυνο μη εισπράξεως του φόρου.

(¹) EE C 217 της 21.7.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 30ής Ιανουαρίου 2014 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Aboubacar Diakite κατά Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Υπόθεση C-285/12) (¹)

(Οδηγία 2004/83/ΕΚ — Ελάχιστες απαιτήσεις για την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας — Πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία — Άρθρο 15, στοιχείο γ' — Σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις ένοπλης συρράξεως — Έννοια της «εσωτερικής ένοπλης σύρραξης» — Αυτοτελής ερμηνεία σε σχέση με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο — Κριτήρια εκτιμήσεως)

(2014/C 93/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Aboubacar Diakite